T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2015 / 855
KARAR NO : 2015 /890
KARAR TR : 28.12.2015

ÖZET: Davacının kalp rahatsızlığı nedeni ile gördüğü tedavi sırasında kullanılan ilaçlı stent bedelinin davalı kurumca karşılanmaması nedeni ile ödemek zorunda kaldığı bedelin yasal faizi ile birlikte tahsili istemiyle açılan davanın; davacının 5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce kamu görevlisi statüsüyle 5434 sayılı Kanuna tabi bulunması karşısında İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : E.Ç.
Vekili : Av. O.T.A.
Davalı : Sanayi ve Ticaret Bakanlığı
Vekili : Av. S.Ç.Ö. (Adli Yargıda)

O L A Y : Davacı vekili, dava dilekçesinde özetle; davacının Sanayi ve Ticaret Bakanlığında Başmüfettiş olarak görev yaptığını, 12.08.2009 tarihinde yıllık iznini geçirdiği sırada kalp krizi geçirdiğini, İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi Hastanesince kalp krizine neden olan tıkalı damara acil olarak müdahale edildiğini, söz konusu anjiyo işlemi sırasında kalbindeki iki ana damarında %90 ve %85 oranında darlık olduğunun tespit edildiğini, bu damarlara da stent takılmasının gerektiğini, bunun üzerine ilaç salınımlı stentlerin takıldığını, davacının hastaneden taburcu olduktan 3 ay sonra tekrar rahatsızlandığını, Ankara Yüksek İhtisas ve Araştırma Hastanesine kaldırıldığını, kalbine takılan ilaçsız stendin %98 oranında tekrar tıkandığının tespit edildiğini, stent içine yeniden ilaç salınımlı stent takılmasının gerektiğinin bildirildiğini, bunun hastanede bulunmaması nedeniyle dışarıdan temin edildiğini, 3 adet ilaç salınımlı stent karşılığında, davacının toplam 9.950,00 TL ödediğini, bunu davalı kurumdan istediğini, davalı kurumun davacının ödemiş olduğu söz konusu stent bedellerinin geri ödenmesi hususunda tereddüte düştüğünü, bu nedenle konunun Maliye Bakanlığına sorulduğunu, Maliye Bakanlığı her stent için 175 Dolar olmak üzere toplam 3 adet stent için 575 Dolar ödeyebileceğini, başkaca ödeme yapamayacağını bildirdiğini ve bakiye 9.316,14 TL nin davacıya ödenmediğini, bu durumun hukuka aykırı olduğunu belirterek; 3 adet ilaçlı stent bedeli olan 9.950 TL nin idare tarafından ödenen 633,86 TL düşüldükten sonra kalan 9.316,14 TL nin ödenmemesine ilişkin işlemin iptali ile anılan bedelin idareden ilk talep tarihi olan 30.12.2009 tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte ödenmesi istemiyle idari yargıda dava açmıştır.

ANKARA 10. İDARE MAHKEMESİ:25.03.2011 gün ve E:2010/759 K:2011/488 sayılı kararında; "…5434 sayılı Emekli Sandığı Kanunu'nun Geçici 139. maddesinde Sandık iştirakçilerinin tedavi giderlerine ilişkin hükümler yer almakta iken, bu Kanunun anılan hükmünün de yer aldığı bir kısım hükümlerini yürürlükten kaldıran ve Emekli Sandığına ilişkin getirilen hükümleri 1 Ekim 2008 tarihinden itibaren yürürlüğe giren 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 1. maddesinde: bu Kanunun amacının, sosyal sigortalar ile genel sağlık sigortası bakımından kişileri güvence altına almak, bu sigortalardan yararlanacak kişileri ve sağlanacak hakları, bu haklardan yararlanma şartları ile finansman ve karşılanma yöntemlerini belirlemek, sosyal sigortaların ve genel sağlık sigortasının işleyişi ile ilgili usul ve esasları düzenlemek olduğu belirtilmiş. ''Genel Sağlık Sigortası Geçiş Hükümleri" başlıklı Geçici 12.maddesinin 8.fikrasında: ilgili kanunları gereği tedavi yardımları karşılanan kişilerin, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte herhangi bir işleme gerek kalmaksızın, bu Kanun açısından genel sağlık sigortalısı veya genel sağlık sigortalısının bakmakla yükümlü olduğu kişi sayılacağı kurala bağlanmış. "Uyuşmazlıkların Çözüm Yeri başlıklı 101. maddesinde ise: Kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde, bu Kanunun hüküm hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıkların iş mahkemelerinde görüleceği hükmü yer almıştır.

Dava dosyasının incelenmesinden, davacıya 2009 yılı içerisinde takılan ilaçlı stent bedeli karşılığının tarafına ödenmesi istemiyle 30.12.2009 tarihli dilekçe ile davalı idareye başvurduğu, davacının bu başvurusunun dava konusu işlem ile reddi üzerine de bakılan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Bu durumda; 5434 sayılı Kanun kapsamındaki tedavi giderlerinden kaynaklanan uyuşmazlıklar idari yargı yerlerinde görülüp çözümlenmekte iken. 5510 sayılı Kanun ile. 5434 sayılı Kanunun tedavi giderlerine ilişkin hükümlerinin 01.10.2008 tarihinden itibaren yürürlükten kaldırıldığı, aynı Kanun'da sağlık sigortasına ilişkin hükümlerin düzenlendiği, davacının başvurusunun yapıldığı ve söz konusu başvurusunu reddeden işlemin tesis edildiği tarihte 5510 sayılı Kanun'un yürürlükte olduğu göz önüne alındığında, tedavi için yapılan masraf bedelinin ödenin ödenmeyeceği hususu anılan Kanun hükümleri uyarınca değerlendirileceğinden, dava konusu uyuşmazlığın yukarıda yer verilen Kanun hükümleri uyarınca adlı yargı yerince (İş Mahkemelerinde) görülüp çözümlenmesi gerektiği sonucuna varılmıştır…" şeklindeki gerekçe ile davanın 2577 sayılı Kanun'un 15. maddesinin 1/a bendi uyarınca görev yönünden reddine karar vermiş ve verilen karar kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu kez, aynı istemle adli yargı yerinde dava açmıştır.

ANKARA 19. İŞ MAHKEMESİ: 07.07.2011 gün ve E:2011/605 K:2011/528 sayılı kararında; "… İş Mahkemelerinin görevli olduğu davalar, 5521 Sayılı Kanun'un 1. maddesinde belirlenmiştir. Anılan yasa hükmü gereğince, "işçi ile işveren arasındaki iş akdinden veya iş kanunu'na dayanan hak ve iddialarından doğan hukuki uyumazlıklar ile sigorta kurumları ile sigortalılar arasındaki uyuşmazlıklardan doğan davalar" İş Mahkemelerinin görev alanı içerisindedir.

Dava konusu uyuşmazlığın ise, sigortalı ile işveren arasındaki, 5510 Sayılı Kanun'dan kaynaklanan bir uyuşmazlığa ilişkin olduğu, bu bağlamda dava konusu uyuşmazlığın çözüm yerinin genel mahkemeler olduğu kanaatine varılmakla…" şeklindeki gerekçe ile mahkemenin görevsizliği nedeniyle davanın reddine, karar kesinleştiğinde ve talep halinde dava dosyasının görevli ve yetkili Ankara Nöbetçi Asliye Hukuk Mahkemesine gönderilmesine karar vermiş, verilen bu karar davacı vekili tarafından temyiz edilmiştir.

YARGITAY 10. HUKUK DAİRESİ:25.02.2013 gün ve E:2012/23504 K:2013/3213 sayılı kararında; "… 5434 sayılı Yasanın sağlık yardımlarına ilişkin hükümleri 5510 sayılı Yasanın 106/8 maddesiyle yürürlükten kaldırılmıştır. Ancak, 5510 sayılı Yasa'nın geçici 4. maddesinde, bu Kanunda aksine bir hüküm bulunmadığı taktirde; iştirakçi iken bu Yasa'nın yürürlüğe girdiği tarih itibariyle bu Yasa'nın 4. maddesinin 1. fikrasının (c) bendi kapsamına'"almanlar, bu Yasa'nın yürürlüğe girdiği tarihten önce 5434 sayılı Yasa hükümlerine tabi olarak çalışmış olup bu Yasa'nın 4. maddesinin birinci fikrasının (c) bendine tabi olarak yeniden çalışmaya başlayanlar ile bunların dul ve yetimleri hakkında bu Yasayla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Yasa hükümlerine göre işlem yapılacağı belirtilmiştir.

Yine, 5510 sayılı Yasanın genel sağlık sigortası geçiş hükümlerinin düzenlendiği geçici 12. maddesinde "Bu Kanunun uygulamasında sağlık hizmeti sunucularının sigortalılık kontrolü ve diğer provizyon işlemlerini elektronik ortamda yapmaya başlaması için gerekli altyapının kurulmasına kadar, sağlık bilgilerinin yazılı olarak tutulmasına başlanır ve sağlık belgesinin veya sağlık karnesinin Kurumca verilmesine devam edilir.

Kamu idarelerinin sağlık hizmetlerinin sağlanmasına ilişkin görevleri, yürürlükten kaldırılan kanunlardaki hak ve yükümlülükler çerçevesinde ilgili kayıt ve işlemler Kurum tarafından devralman tarihe kadar devam eder.

Kişilerin yürürlükten kaldırılan kanun hükümleri gereğince hak ettikleri sağlık hizmetleri, bu Kanun hükümleri gereğince kapsama alınmamış ise tedavi tamamlanıncaya kadar yürürlükten kaldırılan kanun hükümlerine göre Kurumca sağlanmaya devam edilir.

Yasa koyucu, kamu çalışanlarının 5510 sayılı Yasanın genel sağlık sigortası kapsamına alınması yönünden bir devir süreci öngörmüştür. 31.12.2009 tarihli Resmi Gazetede yayınlanan Kamu Personelinin Sağlık Hizmetlerinin Sosyal Güvenlik Kurumuna Devrine İlişkin Tebliğ; yine, 09.10.2010 tarihli Resmi Gazetede yayınlanan Türk Silahlı Kuvvetlerinde Görev Yapan Askeri Ve Sivil Personelin Genel Sağlık Sigortası Kapsamına Alınması Hakkındaki Tebliğ hükümleri gözetildiğinde,(5510 sayılı Yasanın geçici 12. maddesinin dokuzuncu fikrası kapsamına girenler hariç) kamu personelinin 15.01.2010 tarihinden itibaren; Türk Silahlı Kuvvetlerinde görev yapan (ilgili tebliğin 5. maddesinde belirtilenler hariç) asker ve sivil personel ile bunların bakmakla yükümlü oldukları kişilerin 15.10.2010 tarihinden itibaren Sosyal Güvenlik Kurumu'na devredildikleri ve 5510 sayılı Yasa hükümlerine göre genel sağlık sigortalısı sayılacağı belirtilmiştir. Devir öncesinde kamu çalışanı olup, aktif çalışması devam edenler ile bunların bakmakla yükümlü oldukları kişilerin sağlık yardımlarının, devir öncesi dönem için, yürürlükten kaldırılan kanun hükümlerine göre çalıştıkları Kurum tarafından karşılanırken, devir sonrasında Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından karşılanacağı; pasif sigortalılar ile bunların hak sahiplerinin sağlık yardımlarının ise Emekli Sandığı tarafından karşılandığı gözetildiğinde, devir hükümlerinin, aktif kamu çalışanlarını kapsadığı kanaatine varılmıştır.

5510 sayılı Yasa'nın yürürlüğe ilişkin hükümleri düzenleyen 108. maddesinde, anılan Yasanın geçici 4. maddesinin, 2008 yılı Ekim ayı başında yürürlüğe gireceği belirtilmiştir. Burada, aybaşından neyin anlaşılması gerektiği üzerinde durulması gerekir. 10.09.1987 tarihli Resmi Gazetede yayınlandığı gün yürürlüğe giren Devlet Memurları ile Diğer Kamu Görevlilerinin Aylıklarının Ödenmesi Zamanının Değiştirilmesine Dair 289 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin 1. maddesinde, "Aylıklarını 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu, 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanunu, 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanunu ile 2914 sayılı Yüksek Öğretim Personel Kanunu hükümlerine göre almakta bulunan Devlet memurları ile diğer kamu görevlilerinin (sözleşmeli statüdeki personel dahil) aylık veya sözleşme ücretleri, ilki 15 Ekim 1987 tarihinde olmak üzere her ayın 15'inde ödenir.... Devlet memurları ile diğer kamu görevlilerine ilişkin kanunlarda yer alan "ay başı" ibareleri "ayın 15'i" olarak uygulanır." denilmiş; Yine, 5510 sayılı Yasanın tanımlara ilişkin 3. maddesinde, "Ay: Ücretleri; her ayın 15"inde ödenen 4 üncü maddenin birinci fikrasının (a) ve (c) bentleri kapsamındaki sigortalılar için, ayın 15'inden ertesi ayın 15'ine kadar geçen, diğer sigortalılar için ise ayın l'i ile sonu arasında geçen ve otuz gün olarak değerlendirilen süreyi .... ifade eder." düzenlemesine yer verilmiştir. Bu yöndeki düzenlemeler gözetildiğinde, kamuda aktif çalışan veya buradan gelir-aylık alanlar yönünden, aybaşı olarak, aym 15'inin esas alınması gerektiği, 5510 sayılı Yasanın geçici 12.maddesi gereğince yapılan devirlerin de bu husus gözetilerek, aym 15'i itibariyle yapıldığı; pasif sigortalılar yönünden de, 2008 yılı Ekim ayı başından, 15.10.2008 tarihinin anlaşılması gerektiği sonucuna varılmıştır.

Yukarıda belirtilen yasal düzenlemeler gözetildiğinde; Emekli Sandığı iştirakçileri açısından görevli mahkemenin belirlenmesinde, tedavinin başladığı tarih esas alınarak; pasif sigortalılar için tedavisi 15.10.2008 tarihinden önce başlayan sigortalılar ile bunların hak sahipleri yönünden idari yargının, tedavisi anılan tarihten sonra başlayanlar yönünden adli yargının (iş mahkemelerinin) görevli olduğu; aktif olarak çalışmasına devam edenler yönünden ise, sağlık sigortası açısından Sosyal Güvenlik Kurumu'na devir tarihlerine göre, Türk Silahlı Kuvvetlerinde görev yapan asker ve sivil personel ile bunların bakmakla yükümlü oldukları kişilerden tedavisi 15.10.2010 tarihinden, diğer kamu görevlileri ile bunların bakmakla yükümlü oldukları kişiler yönünden tedavisi 15.01.2010 tarihinden önce başlayan sigortalılar ile bunların bakmakla yükümlü oldukları kişiler yönünden idari yargının, tedavisi anılan devir tarihlerinden sonra başlayanlar yönünden adli yargının (iş mahkemelerinin) görevli olduğu sonucuna varılmaktadır.

Somut olayda; Sanayi ve Ticaret Bakanlığında aktif kamu çalışanı olan davacının, davaya konu tedavisinin, sağlık sigortası açısından Sosyal Güvenlik Kurumu'na devredildiği 15.01.2010 tarihinden önce, 01.12.2009 tarihinde başladığı gözetildiğinde; uyuşmazlığın çözümünün idari yargının görev alanına girdiği gözetilerek, davanın, mahkemenin görevsizliği nedeniyle reddine karar verilmesi gerekirken, davanın esasına girilerek reddine karar verilmiş olması, usul ve yasaya aykırı olup, bozma nedenidir.

O halde, davacı vekilinin bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul edilmeli ve hüküm sair yönleri incelenmeksizin bozulmalıdır…" şeklindeki gerekçe ile hükmün bozulmasına karar vermiştir.

ANKARA 19.İŞ MAHKEMESİ:05.12.2013 gün ve E:2013/1140 K:2013/1121 sayılı kararı ile Yargıtay bozma ilamına uyularak mahkemenin görevsizliğine karar vermiş, verilen karar temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

Davacı vekili idari ve adli yargı yerlerince verilmiş olan görevsizlik kararları nedeniyle oluştuğunu ileri sürdüğü olumsuz görev uyuşmazlığının giderilmesi istemiyle başvuruda bulunmuştur.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katılımlarıyla yapılan 28.12.2015 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; adli ve idari yargı yerleri arasında 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, idari ve adli yargı dosyalarının 15. maddede belirtilen yönteme uygun olarak davacının istemi üzerine son görevsizlik kararını veren mahkemece Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin işlemlerde herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Filiz BUDAK'ın, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Uğurtan ALTUN ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davalı idare bünyesinde Başmüfettiş olarak görev yapan davacının, 12.08.2009 tarihinde geçirdiği kalp krizi sonrasında Dokuz Eylül Üniversitesi ve Ankara Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesinde kalbine takılan stendlerin toplam bedeli olan 9.950 TL den idare tarafından ödenen 633.86 TL düşüldükten sonra kalan 9.316.14 TL nin ödenmemesine ilişkin işlemin iptali ile anılan bedelin faiziyle birlikte ödenmesi istemiyle açılmıştır.

31.5.2006 tarih ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu 506, 1479, 2925, 2926 ve 5434 sayılı Kanunlar kapsamındaki hizmet akdine göre ücretle çalışanlar (Sosyal Sigortalılar), kendi hesabına çalışanlar (Bağ-Kur'lular), tarımda kendi adına ve hesabına çalışanlar (Tarım Bağ-Kur'luları), tarım işlerinde ücretle çalışanlar, (Tarım sigortalıları), devlet memurları ve diğer kamu görevlilerini (Emekli Sandığı İştirakçileri), geçici maddelerle korunan

haklar dışında, sosyal güvenlik ve sağlık hizmetleri yönünden yeni bir sisteme tabi tutmuş, beş farklı emeklilik rejimini aktüeryal olarak hak ve hükümlülükler yönünden tek bir sosyal güvenlik sistemi altında toplamıştır. 5510 sayılı Kanunun iptali amacıyla açılan davada Anayasa Mahkemesi, 15.12.2006 tarih ve E: 2006/111, K: 2006/112 sayılı kararıyla, anılan Kanunun birçok maddesi ile birlikte, bu Kanunun yürürlük tarihinden önce 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanunu hükümlerine tabi olarak görev yapmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlilerini diğer sigortalılarla aynı sisteme tabi kılan (başta 4/c maddesi) hükümlerin iptaline karar vermiş; bu karardan sonra kabul edilen 17.04.2008 tarih ve 5754 sayılı Kanunla 5510 sayılı Kanunda düzenlemeler yapılmış ve anılan Kanuna eklenen Geçici 1 nci ve Geçici 4 ncü maddelerle, 5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 1 Ekim 2008 tarihinden önce 5510 sayılı Kanunun 4 ncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında olanlar (memurlar ile diğer kamu görevlileri) ile bunların dul ve yetimleri hakkında, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılacağı hüküm altına alınmıştır. 5754 sayılı Kanunun kimi hükümlerinin iptali istemiyle açılan dava Anayasa Mahkemesi'nin 30.3.2011 tarih ve E: 2008/56, K:2011/58 sayılı kararı ile reddedilmiştir.

5510 sayılı Kanunun 101 nci maddesinde yer alan "…bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür." bölümünün iptali istemiyle yapılan itiraz başvurusunda Anayasa Mahkemesi, 22.12.2011 tarih ve E: 2010/65, K: 2011/169 sayılı kararıyla (RG. 25.1.2012, Sayı: 28184) davayı redle sonuçlandırmakla birlikte; söz konusu kararın Mahkememiz önündeki uyuşmazlığa ışık tutacak şekilde şu gerekçeye dayandırmıştır: "…5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, evvelce olduğu gibi 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacaklar ve bunların emeklileri bakımından da aynı Kanun hükümleri uygulanmaya devam edecek; ancak 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlileri olarak çalışmaya başlayanlar ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacak ve haklarında 5434 sayılı Kanun değil, 5510 sayılı Kanun'un öngördüğü kural ve esaslar uygulanacak; ihtilaf halinde de adli yargı görevli bulunacaktır. 5754 sayılı Kanunun yürürlüğüyle birlikte, artık Sosyal Sigortacılık esasına göre faaliyet gösteren ve yaptığı, tesis ettiği işlem ve muameleler idari işlem sayılamayacak bir sosyal güvenlik kurumunun varlığından söz etmek gerekli bulunmaktadır. 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce iştirakçisi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanun'a göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden ise Sosyal Güvenlik Kurumu'nun tesis edeceği işlem ve yapacağı muameleler idari işlem niteliğini korumaya devam edecek, bunlara ilişkin ihtilaflarda da evvelce olduğu gibi idari yargı görevli olmaya devam edecektir… Bu bakımdan 5510 sayılı Kanunun yürürlüğünden sonra, prim esasına dayalı yani sistemin içeriği ve Kanun kapsamındaki iş ve işlemlerin niteliği göz önünde bulundurulduğunda, itiraz konusu kuralla, yargılamanın bütünlüğü ve uzman mahkeme olması nedeniyle Kanun hükümlerinin uygulanması ile ortaya çıkan uyuşmazlıkların çözümünde iş mahkemelerinin görevlendirilmesinde Anayasa'ya aykırılık görülmemiştir.

Ancak, yukarıda açıklandığı üzere 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce statüde bulanan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile ilgili sosyal güvenlik mevzuatının uygulanmasından doğan idari işlem ve idari eylem niteliğindeki uyuşmazlıklarda idari yargının görevinin devam edeceği açıktır…"

Yukarıda sözü edilen mevzuat hükümlerinin ve Anayasa Mahkemesi kararının birlikte değerlendirilmesinden, 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, daha önce olduğu üzere 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacakları gibi bunların emeklilikleri bakımından da aynı Kanun hükümlerinin uygulanmaya devam edileceği; ancak, bu Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmaya başlayanların ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacağı ve haklarında 5434 sayılı Kanunun değil 5510 sayılı Kanunun öngördüğü kural ve esasların uygulanacağı dolayısıyla ihtilafların da adli yargı yerinde çözümleneceği açıktır.

Kaldı ki; T.C. Anayasası'nın 158.maddesindeki "…diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlıklarında Anayasa Mahkemesi'nin kararı esas alınır " hükmü uyarınca Anayasa Mahkemesi kararının bu uyuşmazlığın çözümünde esas alınacağı tartışmasızdır.

Bu durumda, 5510 sayılı Yasanın yürürlüğe girmesinden önce iştirakçi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanuna göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden Sosyal Güvenlik Kurumunca tesis edilen işlem ve yapacağı muamelelerin "idari işlem" ve "idari eylem" niteliğini korumaya devam edeceği, dolayısıyla, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 2/1-a maddesinde belirtilen idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları kapsamında bulunan, 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girdiği tarihte devlet memuru olarak görev yapan davacı tarafından açılan davanın, görüm ve çözümünün idari yargı yerinde görüleceği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Ankara 10. İdare Mahkemesinin 25.03.2011 gün ve E:2010/759 K:2011/488 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Ankara 10. İdare Mahkemesinin 25.03.2011 gün ve E:2010/759 K:2011/488 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 28.12.2015 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Serdar	Ali	Yusuf Ziyaattin	Alaittin Ali
ÖZGÜLDÜR	ÇOLAK	CENİK	ÖĞÜŞ

Üye	Üye	Üye
Süleyman Hilmi	Mehmet	Yüksel
AYDIN	AKBULUT	DOĞAN